

Recensie 'Over Tijd' van Dirk Bracke
Davidsfonds/Infodok
ISBN 978-90-5908-245-8

Recent verscheen 'Over Tijd', de jongste roman van jeugdschrijver Dirk Bracke.

Hoofdpersonage is de zestienjarige Dorien, die in pijnlijke omstandigheden zwanger wordt. Als ze, tegen de wens in van haar moeder en stiefvader, besluit haar ongeplande kind te houden, wil zij niet langer thuis blijven wonen. Zij kiest voor een verblijf in CIG De Merode in Kasterlee, waar tienermoeders opgevangen en geholpen worden, die net als zij niet langer bij hun ouders kunnen of willen wonen. Het boek beschrijft hoe ze daar aankomt, hoe ze zich in de groep tienermoeders, die daar al verblijft, een plaats zoekt en hoe haar houding ten aanzien van haar beslissing zo vroeg moeder te worden evolueert. Een andere verhaallijn ontsluit de omstandigheden waarin ze zwanger werd.

Dirk Bracke schrikt er al vanaf het begin van het boek niet voor terug te vertellen dat de zorg voor een baby niet zo het warme, zachte en tedere is, zoals de jonge lezer misschien in zijn of haar gedachten had. De auteur beschrijft fijnzinnig maar duidelijk hoe bij deze tienermoeder de balans van hoopvolle verwachtingen en goede bedoelingen na een tijd overhelt naar wanhoop en boosheid ten aanzien van haar kind. Dorien is bezorgd om haar dochter als ze niet bij haar is, maar kan één keer thuis op het CIG de energie en het gevoel niet meer opbrengen voor haar dochter daadwerkelijk te zorgen. De auteur toont ons deze realiteit zonder van Dorien een slechte moeder te maken: Dorien heeft nog andere plannen voor zichzelf en kan deze met een baby erbij niet meer waarmaken. Er zijn redenen waardoor de confrontatie met haar huilende baby voor haar te veel pijn doet om er zorgzaam mee om te kunnen gaan en zij beslist op tijd dat zo wel zijzelf als haar dochter een betere toekomst verdienen.

In de beschrijvingen van de andere tienermoeders nuanceert hij Doriens verhaal: er is Simone die zich vlot en met veel moedergevoelens in haar nieuwe rol inleeft, er is nog Debby die haar rol niet goed kan opnemen en er zijn Femke, Emma en Annelore er die er met vallen en opstaan het beste van proberen te maken. Ook de jongens die rond deze meisjes cirkelen beschrijft hij genuanceerd en met begrip voor hún gevoelens.

De auteur eindigt zijn verhaal hoopvol en doet ermee recht aan veel mensen die in moeilijke omstandigheden soms harde beslissingen moeten nemen.

Dirk Bracke beschrijft op realistische wijze het samenleven van de tienermoeders in de leefgroep: de intriges waaruit blijkt dat deze moeders echt nog tieners zijn, de problemen van het samenleven in een groep, maar ook het zoeken naar bondgenootschap. Het enige wat ik dit boek miste was een scherpere beschrijving van de rol van de begeleiders op het CIG. Voor tieners zou een diepgaander uitwerken van deze 'nevenpersonages' welkom kunnen zijn. Een meer menselijk gelaat geven aan volwassen begeleiders kan voor veel tieners (niet alleen de zwangeren) een hulp zijn er ook eens eentje te gaan opzoeken als die nood er is.

Dirk Bracke verstaat de kunst op een realistische wijze, zonder te dramatiseren of te idealiseren een populair en onder tienermeisjes vaak geïdealiseerd thema uit de doeken te doen. Zonder aan moraliseren of doemdenken te doen, heeft hij een prima tegenhanger geschreven van de rooskleurige verhalen die regelmatig in de media opduiken. Het is een boek dat misschien weinig ophef zal maken, maar het eigenlijk wél verdiend. We bevelen het warm aan als verplichte literatuur ter voorbereiding van klasgesprekken rond tiener-zwangerschap.